

Till vapen.

(Mel.: Marseillaisen.)

Till vapen upp! Guds egen stämman,
Den han i svenska hjertan väckt,
Oss bjuder nu det våld att hämma.
Som mot vår frihet dolken sträckt.
Ej vackle vi bland röda morden:
Till bragd går strid med mannamod;
Och mången broders spilda blod
Om hämd anropar oss ur jorden.
Vi segra eller dö —
Vår död är lif ändå:
Med rosor skall den svenska mö
Till våra grafvar gå.

Se denna slagtningslystna skara
Till nya offer redo står:
Den skall ej spenabarnet spara,
Den ej förstår en moders tår.
Framåt! Barbaren må ej kryssa
Kring gamla Manhems fria strand,
Och aldrig i vårt fosterland
Skall han få våra tärnor kyssa!
Vi segra eller dö —
Vår död är lif ändå:
Med rosor skall den svenska mö
Till våra grafvar gå.

Den man ej blekna kan af häpnad,
Som fäder haft i Narvas slag:
Hvar arm, i egen styrka väpnad,

Till seger skrifver sjelf sin lag.

Ännu oss höga minnen mana
Att ej ge tappt en enda tum;
Ej köpta själar finna rum
Kring Sveriges frihetsvigda fana.

Vi segra eller dö —

Vår död är lif ändå:

Med rosor skall den svenska mö
Till våra grafvar gå.

Framåt! Hör, Göta lejon ryter,
Trumpeten smattrar, trumman går!
En niding den, som fegsint bryter
Sin svenska tro och fast ej står!
Se der — se upp: i högblå fjerran
Bland Carlavagnens gyllne bloss,
»Kung Carl» med glädje helsar oss ...
Hurra, hurra! Med oss är Herran.

Vi segra eller dö —

Vår död är lif ändå;

Med rosor skall den svenska mö
Till våra grafvar gå.

J. G. Carlén.